

ŞERMIN YAŞAR

KALK YERİNE YAT

Türk Edebiyatı/Oryku

İLK BASKI
50.000
ADET

1982 Berlin doğumlu olan Şermin Yaşar, Türk Dili ve Edebiyatı mezunudur. Yüksek lisansını yine edebiyat alanında yapan yazar, reklam ve medya sektöründe metin yazarlığı, reklam yazarlığı, kreatif direktörlük yapmıştır. Çocuk edebiyatına *Çok Hayal Kuran Çocuk*, *Oyun Takvimi*, *Dedemin Bakkalı*, *Dedemin Bakkalı Çıracık*, *Tilki Masalları*, *Cingo*, *Kuş Masalları*, *Abartma Tozu*, *Bizimki*, *Oh Ne Âlâ Memleket*, *Babaannem Geri Döndü*, *Cebimdeki Mandalina Ağaçları*, *Pekicik*, *Hıhıcık*, *Dahacık* eserlerini kazandırmıştır. *Tarihi Hoşça Kal Lokantası*, *Göçüp Gidenler Koleksiyoncusu*, *Gelirken Ekmek Al* ve *Deli Tarla* (2021 Sait Faik Hikâye Armağanı) isimli öykü kitaplarının yazarı olan Şermin Yaşar üç çocuk annesidir.

Kalk Yerine Yat

DOĐAN KİTAP TARAFINDAN YAYIMLANAN DİĞER KİTAPLARI

Tarihi Hoşça Kal Lokantası
Göçüp Gidenler Koleksiyoncusu
Gelirken Ekmek Al
Deli Tarla

KALK YERİNE YAT

Yazan: Şermin Yaşar
Editör: Aslı Güneř

Yayın hakları: © Dođan Yayınları Yayıncılık ve Yapımcılık Ticaret A.Ő.
Bu eserin bütün hakları saklıdır. Yayınevinden yazılı izin alınmadan kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz, hiçbir Őekilde kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

1. baskı / Kasım 2021 / ISBN 978-625-8036-10-7
Sertifika no: 44919

Kapak resmi: Setenay Alpsoy
Baskı: Mega Basım Yayın San. ve Tic. A.Ő.
Cihangir Mah. Güvercin Cad. No: 3/1
Baha İř Merkezi. A Blok Kat: 2
34310 Haramidere-İstanbul
Tel. (212) 412 17 00
Sertifika no: 44452

Dođan Yayınları Yayıncılık ve Yapımcılık Ticaret A.Ő.
19 Mayıs Cad. Golden Plaza No. 3, Kat 10, 34360 Őiřli - İSTANBUL
Tel. (212) 373 77 00 / Faks (212) 355 83 16
www.dogankitap.com.tr / editor@dogankitap.com.tr / satis@dogankitap.com.tr

Kalk Yerine Yat

Şermin Yaşar

İçindekiler

Şans Talih Kader Kısmet.....	11
Nokta Nokta Gül.....	23
Kalk Yerine Yat.....	34
Değerli Emekliler Derneği	47
Bordo Palto.....	66
Tıkırtı.....	74
Şimdi Rahatladık.....	84
Haliyle	96
Çöp	109
Amma Oldu Ha.....	124
Nuri Banyoda	139
Orta Refüj	152

Şans Talih Kader Kısmet

“Vay be” dedi Besim Usta. Nereden nereye? Dünya küçük-tü. Bununla beraber insanlar da çift yaratılmıştı. Şayet bu adam Ender Başçavuş’un çifti değilse, dünya kesin çok küçüktü. Üstünden geçmiş otuz, otuz beş yıl... Bozuntuya vermedi Besim Usta, tam hesap yaptı. “Vay be” dedi, “33 yıl...”

“Adınız neydi beyefendi, kusura bakmayın, söylediyse de unuttum” diye sordu, emin olmak için.

“Ender, evladım” diye cevapladı Ender Başçavuş.

Evladım mı dedi o? İşe bak, Ender Başçavuş, Besim’e evladım desin...

Hiç renk vermeden, “Benimki de Ömer” dedi Besim Usta. Yalan mı? Değil. Ömer Besim Karaman kimlikteki ismi. Kimsenin Ömer dediği, diyeceği yoktu bunca senedir. Bari Ömer ismi bir kere de işe yarasın. Besim deyip de Ender Başçavuş’u kıllandırmasın durduk yere.

“Ömer evladım, ben titiz insanımdır. Dostlarım bilir. Fehim Bey sizden bahsetti. Onların evini pek beğendim. Fehim

Bey de masraftan kaçınmamış gerçi. Güzel olmuş evleri, güle güle otursunlar. Ben geçen yıl kalp krizi geçirdim, şimdi iyiyim. Çocuklar, ‘Baba yaşantını değiştir, daha küçük bir yerde sakin, stressiz yaşa’ deyince aklımıza düştü taşınmak. Fehim Bey eski dostumdur. O da bizim sitede ev var deyince, burası nasip oldu, aldık. Benim tadilatla falan uğraşacak halim, mecalim yok. Böyle de girilirdi eve ama istedik ki sonradan başımıza iş çıkarmasın. Badanasını yapalım, kırık dökük yerlerini tamir edelim, çatısına falan da bakmak lazım. Kim uğraşır bunlarla derken Fehim Bey sizi söyledi. ‘Çok temiz çalışır’ dedi.”

“Sağ olsun” dedi Besim Usta. “Biz siz gelmeden önce baktık Fehim Bey’le. Çok bir şey yok evde. Bu tadilat işlerinin ucu bucağı yoktur. Yaptırdıkça yaptırırsınız. Ben naçizane birkaç not aldım. Benim fikrim, mutfak-banyo dolapları iyi, ama klozetleri yenileyelim. Mutfak tezgâhını değiştirirsek hanımefendinin daha içine siner. Parkeleri zaten cilalarız, kapılar iyi, değiştirmeyelim. Çatıya bakacağım. Henüz bakmadım. Elektrik prizlerinde birkaç kırık var. Böyle şeyler. Kırılacak, dökülecek bir şey yok gibi. Tabii sizin bir isteğiniz yoksa.”

“Biz de kolay halledelim istiyoruz. Ne vaktimiz ne nakdimiz var açıkçası. Birlikte de gezip bakalım, konuşalım” dedi Ender Başçavuş.

Birlikte girip evi gezdiler. Notlarını aldılar. Başçavuş tadilat için gelemeyeceğini, tadilatın başında duramayacağını, toruna baktıklarını, torunun okulu tatile girince ancak gelebileceğini anlattı. Zaten lüzumu yoktu, usta onları yormaz, hallederdi. Besim Usta’nın, işleri kalem kalem fiyatlandırma-

rak bir teklif sunması üzerine anlaştılar. El sıkıştılar. Besim Usta, Ender Başçavuş'un kendisini tanımadığına emin oldu.

“Temiz iş yapan birine benziyorsunuz Ömer Usta. İnşallah uygun bir fiyat verirsiniz de bizi yeni bir usta aramak zorunda bırakmazsınız” dedi Ender Başçavuş sevimsiz bir gülüşle.

“İnşallah” dedi Besim Usta.

İşte o inşallahtan sonra Besim Usta'nın muhasebesi başladı. Hesap yapacaktı ama hesap öyle şu kadar fayans gider, bu kadar boya gider, şu kadar kiremit değişir, bu kadar tezgâh alınır hesabı değildi. Derin bir muhasebeye ihtiyaç vardı. Çocukluğunu, gençliğini, evliliğini, çocuklarını, yaptığı işi, her şeyi hesaba katarak bir hesap çıkarması gerekiyordu ki çok da kolay olmayacaktı.

Önce “Bırak, teklif falan verme, gitsin başkasına yaptır-sın” diye düşündü. Başka usta mı yok Fethiye’de sanki! Gitsin başkasıyla anlaşsın. Fehim Bey’e ayıp olurdu bu sefer de. Ayıp olursa olsun. Lanet gitsin Fehim’e de, Ender’e de... Herkese... En çok da babasına... Babasındaydı zaten asıl kaba-hat. Vereyim yüksek bir fiyat, nasıl olsa kabul etmez diye düşündü. İş yapmak istememenin en nazik yolu yüksek fiyat çekmekti. Ama bir yandan da kabul etsin istiyordu. Kabul etsin ve Besim, Ender Başçavuş’u boş evin içine çekip bir akşam saati, kimse yokken, evire çevire, karnına tekmeyle basa basa, yaşlıymış, büyükmüş, başçavuşmuş demeden, ümü-ğünü sıkı sıkı, ağzından burnundan kan gele gele, bayılta-na kadar dövsün. İçindeki nefreti derdest eden sabır ipi kopmuş, bir tespih gibi dağılmıştı. Her boncuk tanesinin üzeri-

ne basıp ezmek istedi Besim Usta. Sigara üstüne sigara yak-tı. Elleri titriyor, karnına ağrılar giriyordu. Öfkesi kabarıp da kabına sığmaz olunca farkına vardı ki yıllardır aradığı o put Ender Başçavuş'muş. Yıkılmayı bekleyen bir duvar gi-bi duruyordu başçavuş karşısında. Yıllardır sebebini bilme-diği, kendi tabiatına aslında hiç de uymayan, onu bir kurt gibi içeriden kemirip duran, içini kurutan öfkenin kaynağı-nı bulmuştu sonunda. O tek suçlunun babası olduğunu sa-nıyordu. Babasına bir şey diyemediği için öfkesini senelerdir bastırıyor, bastırdıkça dişlerini sıkıyor, öz babasına duyduğu nefreti omuzlarında korkunç bir ağırlık olarak taşıyordu. Ko-lay değildi babadan, anadan nefret etmek. Nefret ettiği hal-de yine de onlardan sevgi dilenen bir çocuk gibi, kırk beş ya-şında, evet, kırk beş yaşında bir çocuk gibi yanlarında yöre-lerinde dolanmak, kendini beğendirmeye, sevdirmeye çalış-mak, yaptığı her şeyi içindeki öfke ve nefret duygusuyla hep o küskün halle yapmak, büyümemek, tam olamamak, ken-dini ait hissedememek, güvensiz ve tedirgin baba evi ziyaret-lerinde susmak, susmak ve durmadan susmak kolay değil-di. Bunların hepsini Besim Usta bilirdi. Sırtını dayayabile-ceği bir babaya öyle ihtiyacı vardı ki, yıllar boyu ördüğü bü-tün duvarları kendine baba diye ördü. Her ördüğü duvarın önüne çöküp yaslanır ve bir yorgunluk sigarası içerdi. Ben yaptım, elimin emeği, alnımın teri der ve yaslanır; sırtındaki o elin yokluğunu tuğlalarla, duvarlarla doldurmaya çalışırdı. Ama ördüğü hiçbir duvarı yanında taşıyamazdı. Şimdi, yıllar sonra, otuz üç uzun yılın sonunda Ender Başçavuş'la yeniden karşılaştığında aslında öfkesinin muhatabının babası değil, Ender Başçavuş olduğunu fark etmişti. Haline şaşıyor, elin-de hesap yapmak için tuttuğu promosyon ajandanın sayfala-rına tükenmezkalemi bütün gücüyle bastırarak daireler çizi-

yordu. Sayfanın üzerine onlarca daire çizdi Besim Usta. Her bir daireyi karaladığını, hepsinin üzerini sanki kendi alınyazısını karalıyormuş gibi nefretle karaladığını da fark etmedi. Oysa her şey o küçük dairelerle başlamıştı.

On iki yaşındaydı Ömer Besim. Bir bayram, bayram harçlıklarıyla mahallenin bakkalından kader kısmet kutusu dedikleri bir şans oyunu satın almıştı. Kutunun üzerinde küçük yıldızlı daireler vardı. Parasını vererek bir daireyi kazıabiliyorlardı çocuklar; şansları yaver giderse kazıdıkları dairelerden numaralar çıkıyordu. Her numaranın karşılığında bir çikolata alabiliyorlar, numarasız dairelerde ise boş bir gofrete talim ediyorlardı. Kader kısmet kutusu almak, belki de bütün bayram harçlığını bakkala bayılmak demektir. Küçük bir ticari girişimdi nihayetinde bu da, şimdi tek tek bütün daireleri kazıtarak verdiğinden daha fazla para kazanacaktı ve bir milli piyangocu edasıyla sokaklarda “şans, talih, kader, kismeeeeet” diye bağıracaktı. Besim sokaklarda “şans, talih, kader, kismeeeeet” diye bağırıyor, tabiatı bağırma uygun olmadığından, ancak çocukların olduğu yerlere doğru elinde kutuyla giriyor, kendisinin bile zor duyacağı bir sesle çocukları elindeki kutunun dairelerini kazımaya davet ediyordu. Para kazanması lazımdı, çünkü liseye başlayacaktı Besim. Yatılı gidecekti, yanında daha çok para olursa, daha rahat edeceğini düşünüyordu. Kardeşlerinin ve kendisinin bayram harçlığını birleştirerek bir kader kısmet kutusu alabilmişti. Kumardan, iddiadan, gereksiz yeminden, haksız kazançtan nefret eden babası duysa kemiklerini kırardı. Ama babasına gerek kalmayacaktı, zira Besim Ender Başçavuş’un elinde kalacaktı.

Hayat bazen bir uyku sersemliğiyle karşılar bizi. Üstümüze bir ağırlık basar, olmayacak yerde uyuyakalırız, tutulup kalır her yanımız. Hep özlemini çektiğimiz bir ses gelip uyandırır sonra, "Kalk, yerine yat" der ve insan bu sesin sıcaklığına tutunur. Ve evet, herkes günün birinde yerini bulur.

Şermin Yaşar'dan sağda solda uyuyakalmaktan tutulup kalmış, günün birinde uyanıp yerini bulmuş insanların sıradan ve bir o kadar da olağanüstü öyküleri...

Tavsiye edilen
KDV'siz
satış fiyatı

₺ 39

Sıra no: 4879

ISBN 978-625-8036-10-7

9 786258 036107

Dağın
Kitap